

Bruxelles, 31 mai 2017
(OR. en)

9317/17
COR 1

Dosar interinstituțional:
2016/0190 (CNS)

JUSTCIV 113

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. ant.:	WK 5263/17
Nr. doc. Csie:	10767/16
Subiect:	Propunere de regulament al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia autorității părintești și privind răpirea internațională de copii (reformare) – Dezbateri de orientare

În documentul 9317/17 INIT, la pagina 3, punctul 9 se citește după cum urmează:

9. Dreptul copilului de a i se acorda posibilitatea să fie ascultat este protejat prin articolul 24 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și prin articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului („CDC ONU”). De asemenea, se consideră că acest aspect face parte integrantă din dispozițiile prin care se asigură copilului un proces echitabil, astfel cum figurează la articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și din dispozițiile prin care se asigură un drept la respectarea vieții private și de familie, astfel cum figurează la articolul 8 din aceeași convenție. În 2005, Regulamentul Bruxelles IIa a ridicat standardele pentru procedurile desfășurate în interiorul UE în temeiul Convenției de la Haga din 1980. În cadrul acestei din urmă convenții nu există nicio obligație explicită de a asculta copilul, dar **articolul 13 al doilea paragraf** din convenție prevede posibilitatea refuzării unui ordin de înapoiere a copilului în cazul în care acesta se împotrivesc la înapoierea sa și a atins o vârstă sau un grad de maturitate care face necesar să se țină seama de opinia sa.

Prin urmare, articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul Bruxelles IIa cuprinde o dispoziție prin care se acordă copilului posibilitatea de a fi ascultat în procedurile de înapoiere efectuate în temeiul Convenției de la Haga din 1980 în urma unei răpiri internaționale de copii între două state membre. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, nici articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nici articolul 42 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul Bruxelles IIa nu face referire la ascultarea copilului ca atare, ambele referindu-se la posibilitatea acordată copilului de a fi ascultat. Curtea a precizat, de asemenea, că un copil nu poate fi ascultat în cazul în care ascultarea nu ar fi în interesul său superior sau nu este necesară. Este, de asemenea, posibil ca un copil să nu fie ascultat dacă acest lucru se dovedește inadecvat având în vedere vârsta sau gradul de maturitate al acestuia.
